

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКО-ХОРВАТСЬКА ЛЕКСИКОГРАФІЯ

Початки формування літературної мови хорватів і українців припадають на IX ст. Розглядаючи розвиток літературної мови на теренах Хорватії та України, заглиблюємося в ситуацію, що склалася з місцевими діалектними різновидами: у різних регіонах цих земель формувалися писемні мови на кількох діалектно-говіркових основах. Перші друковані хорватське та українське лексикографічні видання припадають на 1595 р. — словник Ф. Вранчича та 1596 р. — словник Л. Зизанія. Сьогодні кількість хорватських та українських лексикографічних видань, які б стосувалися цих двох мов, незначна. У статті представлено опубліковані та заплановані останніми роками хорватсько-українські лексикографічні видання.

Ключові слова: словник, українсько-хорватська / хорватсько-українська лексикографія, структура словникової статті.

Проблема розвитку й перспектив двомовної лексикографії є невід'ємною складовою частиною мовних, історичних, культурних, наукових контактів двох народів. З огляду на це метою нашої статті є представити українсько-хорватську лексикографію на тлі спільних історичних, культурних та соціолінгвальних чинників розвитку української та хорватської мов, здійснити огляд опублікованих останніми роками та запланованих на майбутнє хорватсько-українських видань. Коротко висвітлимо такі питання: формування літературної мови у хорватів та українців і взаємне зацікавлення контактами між двома народами; перші друковані перекладні хорватський та український словники; українсько-хорватські / хорватсько-українські словники кінця XX — початку XXI ст.; сучасні лексикографічні проекти.

Початки формування літературної мови хорватів, як і українців, припадають на IX ст. і пов'язані з розвитком старослов'янської мови. Упродовж історії політична ізоляція хорватських земель через державну неоднорідність (Габсбурзька монархія, Османське царство, Дубровницька республіка, Венеціанська республіка) спричинила певну культурну розрізненість хорватів. Окремі частини хорватського етнічного простору стали доволі самостійними культурними осередками, які перебували на різних щаблях суспільно-культурного розвитку. Така сама ситуація, як відомо, була властива українським землям: ослаблені південно-руські та західно-руські землі, зокрема, в XIV ст. потрапили у залежність: Київщина, Чернігово-Сіверщина, Переяславщина (Полтавщина), Поділля та Волинь аж до XVI ст. перебували під владою Великого князівства Литовського; Галичина з 1387 р. — під Польщею тощо. Тому, розглядаючи розвиток літератур-

ної мови на теренах Хорватії та України, неодмінно заглиблюємося в ситуацію, що склалася з місцевими діалектними різновидами, оскільки в різних регіонах їхніх земель формувалися писемні мови на кількох діалектно-говіркових основах.

Першим українським друкованим словником є церковнослов'янсько-український словник Л. Зизанія, що вийшов 1596 р. у Вільні під назвою «Лексис, Сирѣчь Реченїа, Вѣкратѣцѣ Сѣбранѣны и из словеснаго языка на простыи рускій діалектѣ истолкованы» у книжці, що починається букварем «Наука ку читаню и розумѣню писма словеснаго. ту ты(ж) ѿ сѣтой тройци, и ѿ вѣчловеченїи г(с)дни» і різними молитвами. Особливий інтерес становить його перекладна частина. Церковнослов'янські слова в ній перекладаються українською літературною мовою другої половини XVI ст. Загалом тут пояснено 1061 слово: *папа* — *тато, отець*; *баснь* — *казка, слово, байка*; *юноша* — *парубок, младаць*; *виновны* — *тот, который есть чему причиною* тощо. Отже, між церковнослов'янською та українською мовами проведено чітку межу¹.

Перший хорватський друкований латинсько-італійсько-німецько-далматинсько-угорський словник «*Dictionarium quinque nobilissimarum Europae linguarum: latinae, italicae, germanicae, dalmaticae et ungaricae*» Ф. Вранчича з'явився 1595 р. (див. рис. 1). Він зафіксував головні мовні особливості того часу: поєднання чакавиці та штокавиці, безперервний зв'язок південного та північного мовних комплексів. Автор словника сподівався на те, що «мовне койне поширяться вглиб регіону»², а також висловлював стурбованість, як зазначав у своїх «Горах» і поет того часу П. Зоранич, щоб «мову, якою спілкуємося» (*jezik kim orćimo*), не було «витіснено латинською» (*pošpuren latinskim*).

Протестантські рухи в Україні в XVI ст. сприяли залученню до писемної мови великої кількості слів із народної української мови. Узагалі епоха Ренесансу та бароко в Україні внесла живомовний струмінь у літературну мову. Загальнонародна розмовна лексика проникла і в книжно-церковну, і в актову, і в художню мову українського письменства. А хорватські протестанти Ю. Далматин та С. Конзул переклали Біблію «на словінську (слов'янську. — Л. В.) чи хорватську мову» («*va ovom našem slovinskom ili hrvackom jeziku*»), яка «мала багато спільного з кранською» («*s kranskim jezikom mnogo sklada*»), щоб цей переклад послужив «передусім вам, хорватам і далматинцям, а також боснякам, візантіяцям, сербам та болгарам» («*naiprvo vam, Hrvatom i Dalmatinom, potom takaiše Bošnjakom, Bezjakom, Srblanom i Bulgarom*»)³. Так уперше прозвучали програмні вислови про мову, зрозумілу всім південним слов'янам.

Про цю епоху в розвитку української мови влучно висловився І. Франко: вона була «порою, в котрій у нас народилася і почала гарно розвиватися перша всеукраїнська, дійсно національна література», коли твори писані «мовою, зрозумілою по всіх усядах Русі України»⁴. Від себе додамо: міркування вченого цілком доречні і щодо історії хорватської мови.

¹ Німчук В. «Лексис» Лаврентія Зизанія — перший український друкований словник // *Ізборник*. — <http://litopys.org.ua/zyzlex/zyz01.htm>

² Putanec V. Luteransko-protestantski biljeg u Vrančićevu peterojezičnom rječniku iz 1595 // *Rasparava zavoda za hrvatski jezik*. — Zagreb, 1991. — Br. 17. — S. 211–215.

³ Мові протестантських письменників присвячено працю Ф. Францева: *Francev F. Jezik hrvatskih protestantskih pisaca XVI vijeka* // *Rad JAZU*. — Zagreb, 1916. — Knj. 212. — S. 147–225.

⁴ Франко І. Літературне життя полудневої Русі і Ян Коллар // Франко І. *Зібрання творів* : У 50 т. — К., 1986. — Т. 29. — С. 42–46.

LATINE.	ITALICE.	GERMANICE.	DALMATICE.	VNGARICE.
Primarius, a, m,	Principale	Der ūrnehmst	Glarvni	Feü
Prinö	Prima mente	Amersten	Parvoo	Eleüzeür
Primordia	Principij	Anfang	Pocsetak	Kozdosi
Primus, a, m,	Primo	Der erst,	Parvi	Elscii
Princeps	Principe	Fürst,	Poglavnik	Feyedelem
Principalis	Principale	Fürstlich	Poglavie	Feü
Principium	Principio	Anfang.	Pocsetak	Kozdosi
Prior	Priore	Der vordervst	Pridnyi	Elscü
Priscus, a, m,	Anticho	Alt	Dawnij	Regi
Priscus, a, m,	Primo	Vorig,	Parvanyi	Eleübenmi
Privatus, m,	Particolare	Sunderbar,	Iz-varziti	Tulaydon
Privatim	Privata-mente	Sunderbarlich,	Po sebi	Magan
Privignus	Figliastro	Stief-sun	Pastorak	Mofoha-fiu
Privilegium	Privilegio	Sunderbare fre-	Szloboschina	Szabadsag
Privare	Privare	Beruben (ybcit	Od-bariti	El-venni
Privus	Prima	Ee,	Parvoo	Eleüb
Privus, a, m,	Particolare	Besüder, einzig	Osoboyini	Magan valo
Pro	Per	Fur	Zä	Erette
Proavus	Bis avo	Der anc.	Pra-did	lob atyänak at-
Probus, a, m,	Da-bene	Frum, Gutt.	Dobar	lambor (tya
Probare	Laudare	Gut achten	Hvaliti	Decherni
Probum	Villania	Buberey (lich	Pszozte	Szidalom
Probrosus, a, m,	Vituperoso	Vollschäd, vneer	Szramotan	Szidalmas
Procaz	Lascivo	Vnzüchtig,	Prez-frama	Faycalan
Procedere	Andare	Fürhingen,	Naprid-hoditi	Eleumenni
Procella	Bozafcha	Sturmwind	Vihar	Férgéreg zeel
Proceres	Capi	Die fürnehmst	Poglavirze	Feü-emberek
Procerus, a, m,	Alto	Vaßlang, hoch,	Narocit, visok	Magas
Processus	Processo	Fürgang	Probodenyne	Eleu menetel
Procidere	Cascare	Niderfallen	Pri-paszti	Ellü-esni
Procinctus	Apparecchio	Gerüst,	Zpravlyenze	Keszéulet
Proclivus	Chino	Geneigt	Nagnut	Haylöt
Proclivitas	Inclinazione	Neigung	Nagnuty	Haylandofag
Procrastinare	Prolongare	Auffziehen	Protezati	Halogatni
Procreare	Generare	Gebären	Roditi	Szeülni
Procul	Lontano	Von vernuß,	Daleko	Tavut
Procurare	Provedere	Fursorgen, scha	Nasztoyati	Gondor viselni
Prodire	Venir-fuora	Ausge, fürbinge	Izayti	Eleü-yeunni
Prodigalitas	Prodigalitá	Vnhaußigkeit,	Razmetanye	Tekozlas
Prodigium	Miracolo	Ein-wunder	Csodo	Choda
Prodigere	Consumare	Verkü, verzere	Po iratiti	El-teko zlanpi
Prodigus, a, m,	Prodigo	Vnhaussich,	Nic izpoor	Tekozlo
Prodere	Tradire	Verradten,	Izdati	El-arulni
Producere	Produre	Vorstroken,	Iz-vezti	Eleü-hozni
Profanare	Disacrare	Entweihen	Oppoganiti	meg Vertextetni
Profecto	Cert amento	Vvarlich, (me,	V gyszitini	Bizoni
Profectus	Profuio	Nutz, das zunö	Napridak	Eleü menet

Proferre

Рис. 1. Перекладний словник Ф. Вранчича (сторінка тексту).

Принагідно зазначимо цікавий факт з історії хорватко-українських контактів: у середині XVII ст. хорватський просвітник Ю. Крижанич у граматиці (Тобольськ, 1665) детально описав мову північно-західного регіону Хорватії та на підставі даних багатьох слов'янських мов, у тому числі й української (хорватський славіст уперше використав відомий йому український матеріал), розробив власний тип загальнослов'янської граматики, де висвітлив відмінності окремої слов'янської мови — хорватської — від загального слов'янського типу, а також

визначив особливі риси, притаманні хорватській мові⁵. Хорватський славіст працював над ідеєю повернення слов'ян до витоків їхньої мови, яку намагався відродити. Як зразок цієї мови він використав граматику М. Смотрицького⁶.

Отже, початки становлення літературної мови та друкованої лексикографічної практики хорватів та українців відбувалися в подібних умовах, виходили з доволі близьких принципів, серед цих двох народів існувало і взаємне зацікавлення культурними контактами між ними⁷.

Незважаючи на давнє коріння українсько-хорватських взаємин, у наш час, на жаль, можемо похвалитися лише незначною кількістю хорватських та українських лексикографічних видань, які б стосувалися цих двох мов⁸.

Передусім відзначимо українсько-хорватський словник А. Менац та А. П. Коваль⁹, який відповідає усталеним науковим лексикографічним критеріям. На сьогодні це єдиний двомовний друкований українсько-хорватський словник, який має високий рівень структурування лінгвістичних елементів, повноту й вичерпність залучених до нього компонентів, можливість практичного використання репрезентованого матеріалу. Щоправда, з огляду на період його укладання (1979) щодо хорватського мовного матеріалу він є дещо застарілим, містить низку сербізмів, архаїзмів, історизмів, невідповідної сучасній хорватській академічній нормі лексики, натомість позбавлений лексики, яка характеризує сучасні реалії. У зв'язку з цим 1997 р. хорватистами Львівського університету розпочато роботу в лінгвістично-комп'ютерній групі проекту «Roxolania», 1999 р. у межах наукового проекту цієї групи було укладено «Українсько-хорватський комп'ютерний словник-мінімум».

⁵ Перше знайомство з українцями та з їхньою мовою відбулося у Ю. Крижанича в молоді роки: у Римі він пізнав українських уніатів, захопився їхніми ідеями створення християнського союзу Європи, до якого мали приєднатися як рівноправні народи і слов'яни.

⁶ Серед перших він поставив питання назви, історії, мови, національної свєрідності України та українців, намагався пізнати самобутність нашого народу, називаючи його *Rebus Rutenicis* (стосовно Московії — Росії). 1659 р., подорожуючи українськими землями зі Львова на схід, хорватський славіст змалював ситуацію в Україні часів І. Виговського, а в Ніжині написав короткі звернення до українців. У цих текстах за латинським письмом простежуємо приховані вражаючі знання автора з живої української мови тієї доби. Як відомо, Ю. Крижанич, хоча й висловився за об'єднання України з Московською державою, переконував московського царя поважати українців. Він потрапив до сибірського вигнання разом з українцями, прихильниками єдності з Московією.

⁷ Принагідно зазначимо, що Україна присутня в хорватській культурі протягом століть. Серед південних слов'ян перший переклад поезій Шевченка здійснено 1863 р. в Хорватії видатним письменником XIX ст. Августом Шеноа. Єдину книгу перекладів Кобзаря опубліковано в Загребі 1887 р. (видання Матиці хорватської). Там же вийшли друком переклади творів Марка Вовчка, Ю. Федьковича. З 1944 р. українська мова викладається в Загребському університеті, у чому є заслуга і української діаспори, яка сприяє виходу перекладів українських авторів, зокрема В. Стефаника, Уласа Самчука та ін. Відродження україністики в Хорватії пов'язують з діяльністю славістів А. Флакера і А. Менац ((ім вручено ордени президента України). Вони не лише ініціювали викладання української мови в загребському університеті, а й своїми працями сприяли розвитку хорватської україністики. У наш час у Загребському університеті функціонує кафедра україністики.

⁸ Існування протягом майже ста років об'єднаної сербсько-хорватської мови зумовило те, що в XX ст. увага дослідників-хорватистів зосереджувалася передусім на культурологічній проблематиці — літературознавстві, перекладах, критичних статтях, а також на вивченні пам'яток давньої хорватської писемності, створених усіма хорватськими діалектами тощо. Мова хорватів, яка почала називатися сербсько-хорватською / хорватсько-сербською, ніби відійшла на другий план, поступившись сербській її частині (не маємо на увазі вивчення хорватської мови самими хорватами, яке, зрозуміло, не припинялося). Не стала винятком і славистична наука в Україні, про що свідчать праці, які публікувалися на наших теренах (див. про це у праці: *Васильєва Л., Веінович Н.* Хорватистика в Україні і світі // Вісн. Львів. нац. ун-ту ім. Івана Франка : Сер. філол.—Л., 2007.—С. 3–12.

⁹ *Менац А., Коваль А. П.* Українсько-хорватський або сербський словник.— Загреб, 1979.— 687 с. (виділення наше. — Л. В.)

Стосовно лінгвістичної системи досліджень та їх виходу в практичну площину робота в проєкті складалася з двох частин. Першу частину становила база української мови, яка складалася з трьох тисяч найчастотніших в українській мові слів. Її було укладено групою дослідників проєкту «Roxolania» на підставі частотного словника В. С. Перебийніс, словників кількох підручників української мови як іноземної, доповнено лексикою картин світу¹⁰. Друга частина становила переклад кожного слова хорватською мовою¹¹. Було розроблено й систему зворотного перекладу для персональних комп'ютерів, мета якої — формування бази для поширення різних продуктів, зокрема двосторонньої автоматизованої системи перекладу, а також систем, що їх застосовували б користувачі, які вивчають українську мову. Словники можна було використовувати для багатоцільових програмних забезпечень: бібліографія, видавнича справа, індексація та друкування електронних різновидів двосторонніх словників тощо. Укладено також хорватсько-український комп'ютерний словник-мінімум.

Щоб показати принцип укладання цього комп'ютерного словника, представимо структуру словникової статті українсько-хорватського словника. Усі реєстрові слова в ньому надруковано жирним шрифтом і розташовано в алфавітному порядку. Українські слова та їхні хорватські відповідники подано в початкових формах. Кожне окреме значення написано з нового рядка й виділено однією скісною лінією (\), після чого подано приклади його вживання. Після двох скісних ліній подано сталі вислови:

вежа, і [ч.]
 \ kula
 \ {техн.} водонапірна вежа = kula-rezervoar vodovoda
 \ zvonik
 \ toranj
підняти
 \ podići, podižem
 \ ~ прапор = podići zastavu
 ~ ціни = podići cijene
 \ ~ на сміх = ismijati koga
 \ ~ питання = iznijeti, pokrenuti pitanje

Після трьох скісних ліній подано фразеологізми:

пройти
 \ proći, prođem
 \ шафа~через двері = ormar je prošao kroz vrata
 \ ~ лікування = završiti liječenje
 кандидат (тут і далі виділення напе. — Л. В.) ~ на виборax = kandidat je prošao na izborima
 \ \ вогонь, воду й мідні труби = proći kroz sito i rešetko
 \ \ аж мороз/холодок~поза шкірою / спиною = jeza ne hvata / žmarci me podilaze.

Якщо у словнику наведено прислів'я або приказку, це відзначено у фігурних дужках:

вовк, а [ч.]
 \ vuk
 \ \ morski vuk = морський вовк
 \ \ vuk u janježoj kohi = вовк в овечій шкурі
 \ \ {posl.}tko se boji vukova, neka ne ide u šumu = вовка боятися — в ліс не ходити.

¹⁰ Васильєва Л., Віталіш Л., Партико З. Українсько-іншомовні комп'ютерні словники-мінімуми // Язык, культура и взаимопонимание : Материалы междунар. конф. — Л., 1997. — С. 345–346.

¹¹ Принагідно зазначимо, що в проєкті «Roxolania» було укладено й інші українсько-інослов'янські словники: українсько-словацький, українсько-болгарський, українсько-сербський.

У фігурних дужках зазначено ті галузі знань, у яких уживається відповідний термін:

вид, у [ч.]
 \ vid
 \ {грам.} доконаний вид = svršeni vid
 \ oblik
 \ вид енергії = oblik energije
 \ vrsta
 \ {біол.} види тварин = vrste životinja.

Хорватсько-український словник укладено за цим же принципом. Для прикладу наводимо словникові статті, які представляють іменник та дієслово. Щодо іменника, то крім зазначення його роду, подано ще граматичну форму родового відмінка однини:

račun, računa [m.]
 \ рахунок; розрахунок
 \ {ekon.} gospodarski ~ = господарський розрахунок
 \ звіт
 \ dati (položiti) ~ = дати (здати) звіт
 \ \ raditi nešto za svoj ~ = робити щось для себе; робити щось на свою відповідальність
 \ \ ne ide mu to u ~ = це йому не вигідно
podignuti, ~em
 \ підняти
 \ \ ~ na noge = поставити на ноги
 \ \ ~ ruku na sebe = накласти на себе руки
 \ піднести
 \ \ ~ u nebesa = піднести до небес; розхвалити
 \ спорудити, збудувати
 \ виховати
proći, prođem
 \ пройти, минути
 \ \ prošlo je ljeto = минуло літо
 \ проїхати
 \ \ перен. зійти з рук
 \ \ to mu je prošlo = це йому зійшло з рук
 \ \ ~ na ispitu = здати екзамен
 \ \ dobro ~ = мати успіх
 \ \ oni će loše ~ = їм не позаздриш
 \ \ prošla mi je misao kroz glavu = у мене з'явилась ідея.

Запропонований словник крім перекладу слова надавав інші можливості, наприклад можливість вивчення сталих висловів, найуживаніших фразеологічних одиниць, розмовної лексики, а також загальноновживаної термінології різних галузей знань. Важливо було подати у словнику певну кількість термінів, оскільки він розрахований для початкового етапу підготовки фахівця-перекладача, якому необхідно знати і базову термінологію різних галузей знань.

У 2007 р. у підручнику «Хорватська мова»¹² опубліковано навчальний хорватсько-український словник. Оскільки такого словника в Україні і в Хорватії досі ще не укладено, його головною метою було забезпечити роботу з цим підручником. Навчальний словник містить безпосередній лексичний матеріал уроків, який становить понад 2500 загальноновживаних слів. До нього включено всю лексику, представлену у вступних уроках до курсу, у полілогах, текстах, вправах уроків основного курсу, а також (до 15 уроку включно) — у додаткових

¹² Васильєва Л., Пешорда Д. Хорватська мова. — Л., 2007. — 311 с.

текстах уроків. Передбачено, що для роботи над лексикою додаткових текстів наступних 12 уроків студенти використовуватимуть уже хорватські лексикографічні видання, зокрема тлумачні словники.

До словника не ввійшли мовознавчі терміни, пояснення яких подано в коментарях після викладу граматичного матеріалу теми, а також лексика, яка потребує країнознавчих коментарів, оскільки її семантика містить національно-культурний компонент. Такі слова вміщено відразу після тексту разом з усталеними висловами, які можуть бути незрозумілими для студентів.

У словнику слова подано з наголосами відповідно до системи хорватської акцентуації (система становить чотири наголоси), а також з довготами. Наведено випадки зміни наголосу, у тому числі при дієвідмінюванні дієслів у теперішньому часі. До кожного дієслова наведено форму першої особи однини теперішнього часу, оскільки хорватська мова належить до мов, у яких інфінітив прозоро не визначає зразка дієвідмінювання. Наведемо кілька прикладів словникових статей:

а) іменники:

origināl ім.ч.р. оригінал

ormār ім.ч.р. шафа

oružje ім.ж.р. зброя

osam числ. вісім

osamljenost ім.ж.р. усамітнення;

б) дієслова:

osigurati, osigurām дієсл.док.в. (недок. **osigurāvati**) забезпечити, застрахувати; **osigurati se** забезпечитись, застрахуватись

osigurāvati, osigurāvam дієсл.недок.в. (недок. **osigurati**) забезпечувати, застраховувати; **osiguravati se** забезпечуватись, застраховуватись

osjećati, osjećām (дієсл.недок.в. (недок. **osjetiti**)) відчувати, почувати; **osjećati se** почуватись

osjetiti, osjetim дієсл.док.в. (недок. **osjećati**) відчутти, почути; **osjetiti se** почутись

osloboditi, oslobodim дієсл.док.в. звільнити, позбавити; **osloboditi se** звільнитись, позбавитись

osloviti, oslovim дієсл.док.в. ~**nekoga** звернутись до когось;

в) інші частини мови:

osim прийм. крім, окрім

osnovān, -ī, -ā, -ō дієприкм. заснований

osoban, osobni, -ā, -ō прикм. особистий

osobit, -ī, -ā, -ō прикм. особливий

ovō займ. це.

Останнім часом хорватська лексикографія поповнилася виданням, присвяченим фразеології. Це словник хорватсько-інослов'янської компаративної фразеології¹³. Хорватські ФО у виданні представлено 540 одиницями зі сполучником *kao*. У словнику представлено 517 українських фразеологізмів, які є відповідниками до хорватських. Українська мова в цьому словнику — одна з цільових мов¹⁴, а автором українських відповідників до хорватських ФО у словнику є Р. І. Тростинська. У компаративних фразеологізмах усіх слов'янських мов використано лише найуживаніші сполучники. Зокрема, в українській — *як* (лише в одному фразеологізмі — *наче*).

¹³ Fink Arsovski Ž. Hrvatsko-slavenski rječnik poredbenih frazema.— Zagreb, 2006.— 439 s.

¹⁴ Вихідною мовою у словнику є хорватська, а цільовими — словенська, македонська, болгарська, українська, російська, польська, чеська, словацька. Кількість фразеологізмів у цільових мовах така: 347 словенських, 486 македонських, 478 болгарських, 517 українських, 428 російських, 380 польських, 461 чеський, 503 словацьких.

При доборі еквівалентних інослов'янських відповідників до хорватських фразеологізмів у словнику автори звертали увагу на збіг образів компонента, з яким щось / хтось порівнюється. Передусім було відібрано фразеологізми з ідентичним образом. У разі їхньої відсутності наведено фразеологізм зі схожим образом. Якщо ж його не могли знайти, підбирали компаративні фразеологізми, які різнилися образами, але мали те саме фразеологічне значення. За повної відсутності компаративного фразеологізму з відповідним значенням у цільовій мові залишає порожнє місце (—). Наведемо приклад словникової статті однієї з ФО:

gorak kao pelin1. jako gorak; 2. turoban, otužan (*тужливий*. — Л. В.)

slovenski — grenek kot pelin

makedonski <горчлив> като пелин

ukrajinski гіркий як полин

ruski горький как полынь

češki 1. hořký jako zemežluč (žluč); 2. <hořký> jako pelynek

slovački horký (trpký) ako blen (palina).

Після словникової частини наведено список фразеологізмів усіх дев'яти мов відповідно до алфавітного порядку їхніх перших компонентів.

Звичайно, словник не становить повного корпусу компаративних фразеологізмів цільових мов, проте демонструє спосіб функціонування компаративних фразеологізмів в українських та ще восьми слов'янських мовах, а також дає загальне уявлення про збіг або розходження фразеологічних структур, про однакові, схожі або зовсім різні образи, найчастіше зумовлені культурологічною, історичною або іншою близькістю слов'янських народів чи їхньою відмінністю.

Серед українських видань останніх років відзначимо українсько-хорватський словник лінгвістичної термінології (2008)¹⁵, автори якого поставили собі за мету відтворити українські лінгвістичні реалії хорватською мовою. У словнику представлено близько 7 тис. сучасних українських термінів (іншомовного походження та інтернаціональних), що формують українську терміносистему лінгвістичної лексики різних галузей мовознавства — фонетики, морфології, синтаксису, лексикології, стилістики.

У межах проекту «Словники України» під керівництвом чл.-кор. НАН України В. А. Широкова планується видання «Українсько-хорватського словника» обсягом 20 тис. слів. До наданого реєстру українською мовою вже підібрано хорватські еквіваленти. На сьогодні реєстр українських слів та їх переклад хорватською мовою в українсько-хорватському словнику має такий вигляд:

ГРАТИ , аю, аеш, недок	igrati, svirati
ГРАТИСЯ , аюся, аешся, недок.	igrati
ГРАФ , а, ч.	grof
ГРАФИНЯ , і, ж.	grofica
ГРАФІК 1, а, ч.	grafikon, dijagram
ГРАФІК 2, а, ч.	grafičar
ГРАФІЧНИЙ 1, а, е.	grafički, а, о
ГРАФІЧНИЙ 2, а, е.	grafički, а, о
ГРАФСЬКИЙ , а, у.	grofovski, а, о.

У реєстровій частині словникових статей, поданих кирилицею і латиницею, малими літерами поряд з реєстровим словом наведено граматичні ремарки.

¹⁵ Паламарчук О. Л., Стрельчук Г. П. та ін. Українсько-хорватський словник лінгвістичної термінології. — К., 2008. — 517 с. На кафедрі слов'янської філології Київського університету видано й інші українсько-інослов'янські словники лінгвістичної термінології, що містять ту саму українську базу, наприклад українсько-сербський.

Реєстрове слово подається в початковій формі великими літерами, з відмінковими закінченнями — малими. Після реєстрового слова малим шрифтом ремарки наведено в такій послідовності: закінчення родового відмінка однини та рід (ч. — для чоловічого роду, ж. — жіночого, с. — середнього): **ГРІШНИК**, а, ч. grešnik; **ГУБКА**, и, ж. spužva; **ГРОНО**, а, с. grozd; **ГУБИ**, ив, мн. usne. Прикметник наведено з родовими закінченнями: **ГРУПОВИЙ**, а, е. grupni, а, о, skupni, а, о. Займенник позначено граматичною ремаркою курсивом *займ*. При особових формах подано ще форму родового відмінка однини: **Я**, мене, *займ*. ja, mene/me. Числівник позначено граматичною ремаркою курсивом *числ*: **ЧОТИРИ**, *числ*. četiri; **ЧОТИРИСТА**, *числ*. četiristo. Прислівник подано з граматичною ремаркою *незм*: **ГРІЗНО**, незм. surovo, okrutno. Службові частини мови містять граматичну ремарку: **ОБ**, *прийм*. u; **ЯК**, *спол*. kako.

Українські дієслова наведено у формі інфінітива із зазначенням виду. Якщо дієслова мають форми доконаного і недоконаного виду, їх подано в одній статті. В інших випадках дієслово доконаного виду представлено окремою статтею з відповідною вказівкою. Наприклад: **ГОТУВАТИ**, ю, еш, недок. pripremati, pripreivati.

Дієслова з часткою *-ся* подано окремою словниковою статтею, оскільки у хорватських відповідниках трапляються розходження у значеннях чи відтінках значень цих дієслів з формами без частки: **ГОТУВАТИ**, ю, еш, недок. pripremati, pripreivati; **ГОТУВАТИСЯ**, юсь, недок. spremati se, pripremati se.

Омоніми позначено арабськими цифрами, крапки після цифри не ставимо: **О 1**, *виг*. o; **О 2**, *прийм*. u.

Значення полісемічних слів позначено арабськими цифрами в круглих дужках, наприклад: **ДІЙСНІСТЬ**, ості, ж. (1) stvarnost, (2) realnost, (3) zbilja; **ВИГОЛОСИТИ**, ошу, осиш, док. (1) izgovoriti, (2) izrecirati; **ВИГОЛОШУВАТИ**, ую, уеш, недок. (1) izgovarati, (2) klicati. Відтінки значень багатозначних слів та синоніми подано через кому: **ЯСКРАВИЙ**, а, е. sjajan, blistan; **НОСТАЛЬГІЯ**, і, ж. nostalgija, čežnja.

Українсько-хорватський словник, без сумніву, стане у пригоді не лише викладачам і студентам з Хорватії та України, а й перекладачам, діловим людям, туристам, усім представникам цих країн, які вивчають або бажають вивчити українську чи хорватську мови та цікавляться ними.

Зазначимо, що сьогодні в мережі Інтернет є можливість користуватися низкою комп'ютерних словників, у тому числі українсько-хорватських та хорватсько-українських. Проте застосовувати їх, наприклад, з перекладацькою чи навчальною метою, на нашу думку, не варто.

(Львів)

L. P. VASYLYEVA

CONTEMPORARY UKRAINIAN-CROATIAN LEXICOGRAPHY

The formation of literary language of the Croats and the Ukrainians originated in the nineteenth century. Considering the development of literary language on the territory of Croatia and Ukraine, the author of the paper regards the situation of the local dialectal varieties: written languages with several dialect-patois basis were formed in different regions of these lands. The first printed Croatian and Ukrainian lexicographical publications date back to 1595 — a dictionary by F. Vrančych (F. Vrančić) and 1596 — the dictionary by L. Zyzaniy. Today a number of Croatian and Ukrainian lexicographic publications which consider these two languages are scarce. The paper presents the published and planned in recent years Ukrainian-Croatian lexicographical editions.

Key words: the dictionary, Ukrainian-Croatian / Croatian-Ukrainian lexicography, the structure of the dictionary entry.